Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

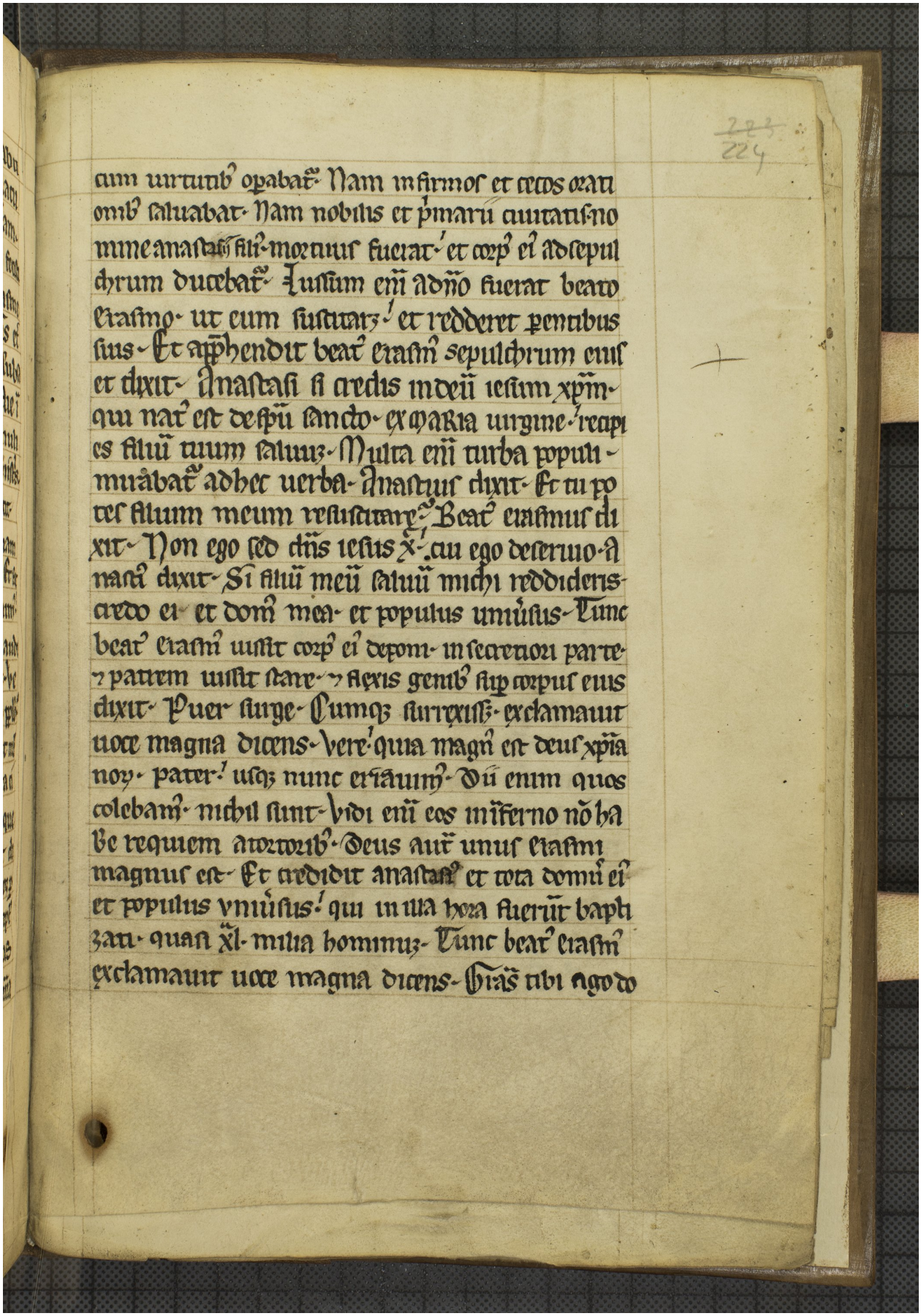

cum uirtutib̄ opabat̄. Nam infirmos et cecos curau
omib̄ saluabat. Nam nobilis et primaru ciuitatis no
mine anastas̄ filii mortuus fuerat. et corp̄ eius adsepul
chrum ducebat̄. Iussum enim adno fuerat beato
Erasmo. ut eum suscitaret. et redderet parentibus
suis. Et apphendit beat̄ Erasm̄ sepulchrum eius
et dixit. Anastasi si credis in deum iesum xp̄m.
qui nat̄ est de spū sancto. ex maria uirgine. reapi
es filiū tuum saluum. Multa enim turba populi
muraba adhec uerba. Anastasius dixit. Et tu po
tes filium meum resuscitare. Beat̄ Erasmus di
xit. Non ego sed dn̄s iesus x̄. cui ego deseruio. A
nast̄ dixit. Si filiū meū saluū michi reddideris
credo ei. et dom̄ mea. et populus uniuersus. Tunc
beat̄ Erasm̄ uisit corp̄ eius deprom. in secretori parte
et patrem uisit stare. et flexis genib̄ sup corpus eius
dixit. Puer surge. Cumq̄ surrexiss̄. exclamauit
uoce magna dicens. Vere quia magn̄ est deus xp̄ia
noy. pater. usq̄ nunc erraui m̄. Dū enim quos
colebam̄. michi sunt. Vidi enim eos in inferno nō ha
be requiem a mortuib̄. Deus aut̄ unus Erasmi
magnus est. Et credidit anastas̄ et tota dom̄ eius
et populus uniuersus. qui in illa hora fuerūt bapti
zati. quasi x̄l. milia hominuz. Tunc beat̄ Erasm̄
exclamauit uoce magna dicens. Gras̄ tibi ago do